

В. Ю. Венедіктов, І. С. Зігунова

*Сумський державний педагогічний
університет імені А.С.Макаренка*

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО В СФЕРІ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У даній роботі розглянуто проблеми транснаціонального туризму у сфері туризму, роль та значення розвитку державних (офіційних) інституцій, розвитку масштабних організацій та некомерційних структур.

Ключові слова: *Міжнародне співробітництво, державне регулювання, сфера туризму, туристичний потенціал, туристичні послуги.*

This work examines the problems of transnational tourism in the field of tourism, the role and significance of the development of state (official) institutions, the development of large-scale organizations and non-commercial structures.

Key words: *International cooperation, state regulation, sphere of tourism, tourist potential, tourist services.*

Постановка проблеми. Індустрія туризму стала послом дружби в міжнародних відносинах різних країн. Аналіз розвитку туризму показує, що сучасний туристичний потік формувався під впливом різноманітних факторів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Основні аспекти формування і функціонування національного механізму регулювання туристичної галузі, розробка та обґрунтування напрямків його вдосконалення знайшли своє відображення у наукових працях вітчизняних вчених таких як: Л. М. Донченко, К. В. Жадько, С. Г. Захарова, А. Х. Іляшенко, Є. В. Козловський, О. А. Мельниченко, Н. І. Остап'юк та інших.

Мета роботи: Дослідити розвиток та роль міжнародних організацій в регулюванні туризму, визначити роль України в системі міжнародних економічних відносин на сучасному етапі розвитку.

Виклад основного матеріалу. Багатостороннє співробітництво реалізується в формі широких міжнародних форумів з питань туризму. Для прикладу можна навести Римську конвенцію ООН з міжнародного туризму і подорожей (1963 р.), Нараду з питань безпеки і співробітництва в Європі (Гельсінкі, 1975 р.), Всесвітню конференцію з туризму (Маніла, 1980 р.), Міжпарламентську конференцію з туризму (Гаага, 1989 р.).

За роки еволюції масового міжнародного туризму були розроблені й широко застосовані різноманітні й ефективні форми співпраці в цій сфері [1].

Міжнародне співробітництво в сфері туризму розвивається в двох формах:

1. співробітництво на двосторонній основі;
2. співробітництво на багатосторонній основі.

Двостороннє співробітництво виникає тоді, коли обидві сторони домовляються про довгострокові дії щодо розвитку взаємних туристичних відносин. Цілі, форми та методи співробітництва, як правило, викладаються у спеціальних угодах, які називаються міждержавними угодами про співробітництво в туристичній сфері.

Практика підписання таких міжнародних договорів продовжується і сьогодні. На українському туристичному ринку пріоритетним є встановлення договірних відносин з перспективними країнами. Вивчається прогресивний міжнародний досвід впровадження практики створення нормативно-правової бази туризму, організації функцій високорентабельної туристичної галузі, стимулювання державного регулювання та галузей.

Багатостороннє співробітництво передбачає координацію спільних дій кількох країн для розвитку міжнародного туризму. Ця співпраця базується на регулярному скликанні міжнародних зустрічей, туристичних і туристичних форумів, а також на створенні та діяльності різних міжнародних туристичних організацій [3].

ООН є головним координатором багатостороннього співробітництва у сфері туризму. З перших днів існування Організації Об'єднаних Націй туризм став основним продуктом цієї організації та багатьох її приватних установ. Важливу роль у розвитку міжнародного туризму відіграла низка документів ООН [2]:

- Загальна декларація прав людини, прийнята в 1948 році, стаття 24 якої стверджує, що кожен має право на відпочинок і дозвілля, включаючи розумне обмеження робочого часу та періодичні оплачувані відпустки;
- Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права, прийнятий у 1966 році, стаття 7 якого стверджує, що держави зобов'язуються забезпечити кожному право на відпочинок і дозвілля, розумне обмеження робочого часу та періодичні оплачувані відпустки;
- Міжнародний пакт про громадянські та політичні права, прийнятий у 1966 році, стаття 12 якого передбачає, що кожен може вільно залишати будь-яку

країну, включаючи свою власну. Залежно від складу членів, їх статусу та представництва, а також статутних цілей і завдань, Міжнародна туристична організація поділяється на:

- ✓ глобальні та регіональні;
- ✓ офіційні (міждержавні) та неформальні;
- ✓ універсальні та спеціалізовані.

Висновок: Описані міжнародні організації – це лише деякі приклади успіху. Принципи діяльності, форма та діяльність міжнародних туристичних організацій. Тенденція та напрям міжнародного співробітництва та інтеграції у сфері туризму очевидні подальше вдосконалення, що безсумнівно позитивно вплине на загальний розвиток. Ця галузь є глобальною і кожна країна відокремлена.

Список використаних джерел:

1. Дані Державної служби туризму і курортів Міністерства культури і туризму України (2006 р.).
2. Сенин В.С. Организация международного туризма. М. Финансы и статистика 2004.
3. Смолій В.А., Федорченко В.К., Цибух В.І. Економічний словник-довідник з туризму. Видавничий Дім «Слово». 2006.